

[Miljøministeren]

betydelige initiativer på baggrund af den beslutning, det har vedtaget.

(Kort bemærkning).

Hove Sørensen (SF):

Nu siger miljøministeren, at amtsrådet på grundlag af den beslutning, det har truffet, har taget og lægger op til en hel del initiativer på rensningsområdet, og det er da rigtigt, men jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at de initiativer, der nu tages, og den recipientkvalitetsplan, der nu foreligger, ikke vil have nogen væsentlig indflydelse på bestanden af dansemyg og de gener, der er forbundet med disse dansemyg.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg kan godt forstå nogle af de betænkeligheder, som har været fremme, og som er fremherskende i de borgerlige politikeres indlæg her i dag, angående arbejdsdelingen inden for det offentlige, men vi må jo erkende, at folketing har et ansvar i denne sag. Det tror jeg står klart for os alle sammen, at når det i sin tid blev en dæmning, var det under stærk medvirken af den daværende regering i 1959, og dermed har den også et ansvar. Desuden betalte staten, jeg tror $\frac{1}{2}$ af, hvad dæmningen kostede, og det indicerer uægtelig også et ret stort medansvar.

Der er også en anden ting, som jeg vil bede de ordførere, der har givet udtryk for, at de er betænkelige ved at gribe ind over for en beslutning taget i Viborg amtsråd, om at tænke på, nemlig at Hjarbæk Fjords tilstand har interesse for et noget større område end lige nøjagtigt det område, der grænser op til Hjarbæk Fjord, og som ligger i Viborg amt. Dermed mener jeg også at der er pålagt os her i folketinget et større ansvar.

Jeg synes også, det er tankevækkende, at de borgerlige partiers ordførere herinde og deres partifæller i Viborg amtsråd tilsyneladende er uenige om, hvilken løsning der er den bedste. Jeg tror ikke, at den uenighed er reel. Jeg tvivler på – og jeg er enig med hr. Bjørn Westh i hans bemærkning herom – at amtsrådet vil være imod en løsning som ønsket her i forslaget. Man kan jo ikke udelukke, at amtet har skelet til, hvad det koster at lave en løsning som denne, da det valgte løsningen, og det er der sådan set ikke noget mærkeligt i, for det er jo ikke gratis, men det

kunne jo være, at et signal herindefra også om den økonomiske side af sagen kunne være med til at løse op for problemerne, så vi dermed kunne finde frem til en løsning, som tilsyneladende alle ønsker. Jeg tror også, vi kunne skabe enighed om den løsning, hvis vi snakkede lidt om økonomien.

Dræbye (RV):

Hr. Hove Sørensen og nu også fru Sonja Mikkelsen har undret sig en lille smule over den interesse, der er for ansvarsforholdene, og det kan jeg ikke forstå at man gør, for hvis man ser nærmere efter, hvad forslaget går ud på, kunne man sige, at det går ud på, at i nogle sager, i hvert fald i den her, skal folketinget gøres til ankeinstans for lokale afgørelser. Det er jo ikke indbygget i miljøbeskyttelsesloven i øvrigt. Og ikke nok med det, men den dom, som folketinget skal fælde, vil ikke blive fulgt af en bøde til den, der har overtrådt forudsætningerne for folketingets lovgivning. Tværtimod. Det, der er lagt op til, er, at der følger en belønning, og sådan en domstol tror jeg nok at alle må ræsonnere at det var meget rart at blive dømt af. Ikke alene bliver man indbragt for den, men man får søreme også gaver med, når man er blevet dømt. Det kunne meget let føre til, at der var flere amtskommuner, der fandt ud af, at den domstol ville de gerne for, og de bliver så hjulpet af velvillige folketingsmedlemmer, som da gerne vil være med til at sørge for, at dommen går ud på en gave. Jeg synes derfor nok, man kan finde principielle betænkeligheder ved bare at indbringe sager for folketinget.

Så kunne man sige til det: ja men i denne sag er der nu en særlig begrundelse i og med, at folketinget har et ansvar for anlægget. Det er også rigtigt, men vi skal ikke kigge længere tilbage i folketingets forhandlinger end til juni i år, hvor man i en sag i en naboamtskommune fra socialdemokratiets side mente, at man skulle bryde om på ansvarsforholdene. Nu er Cheminova ganske vist ikke dukket op på folketingets dagsorden endnu, men jeg har forstået, at det er ankesag nr. 2, som socialdemokratiet ønsker at indbringe for denne domstol. Man må så næsten regne med, at man også dér kunne forestille sig at lade en gave følge med dommen. Derfor synes jeg, at uanset at vi er enige om, at der er